

ਖਰਚਾ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀ ਚਿਮਨੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਵੀਂ ਚਿਮਨੀ ਨਾਲ ਬਦਲੀ ਗਈ ਬਲਕਿ ਪੂਰੀ ਭੱਠੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੰਪਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਹੋਰ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚਾ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ 200 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
ਮਹਾਜਨ ਜੇ. -ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਪਰਾਧੀ।
ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ. ਜੇ.
ਨਵੀਂ ਸਤਲੁਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।
ਬਨਾਮ
ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।
13 ਅਕਤੂਬਰ 1960
ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 267 ਦੀ 1960

ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਨਿਯਮ (1950) ਨਿਯਮ 26 ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ 1958 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਵਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਓਵਰਟਾਈਮ ਲਈ ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਰਚ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਇੱਕ ਆਮ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਓਵਰਟਾਈਮ ਲਈ ਘੱਟੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 26-ਏ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ, ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਕੰਡਕਟਰ ਨੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਓਵਰਟਾਈਮ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਵੋਲ. XIV -(1)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 267

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਸੋਤਮ ਸਰੂਪ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 2 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਤਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜਲੰਦੂਰ, ਮਿਤੀ 18 ਮਈ, 1959, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ।

ਏ.ਐੱਸ. ਸਰਹੱਦੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਕੇ. ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੇ - ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸੋਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੈ। ਨਿਊ ਸਤਲੁਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ, ਨਿਊਨਤਮ ਉਜਰਤਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ, 1950 (ਗਲਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 1952 ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੇ ਨਿਯਮ 26-ਏ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਐਕਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 22-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ 5 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਲੇਬਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮ 26-ਏ ਤਹਿਤ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਅਤੇ ਕੰਡਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਕਾਰਡ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 10/17 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2925-ਐਸ-ਲੈਬ-58/19244 ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ਼ ਜਨਤਕ ਮੋਟਰ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸ ਕਾਰਡ ਨੂੰ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਇਹ ਕਾਰਡ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ X, ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਮ, ਗੈਰੇਜ ਜਾਂ ਡਿਪੂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਰਾਹਤ ਸਮਾਂ, ਆਰਾਮ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਰ ਦਿਨ ਲਈ ਓਵਰਟਾਈਮ ਘੰਟੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 30(1) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ" ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

268 ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL. X IV -(1)

ਨਵੀਂ ਸਤਲੁਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੇ.

"ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਦਾ ਫਾਰਮ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੇਰਵੇ।"

ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਨਿਯਮ 26-ਏ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਫਾਰਮ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੇਰਵੇ" ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਓਵਰਟਾਈਮ ਲਈ ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਇੱਕ ਆਮ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਓਵਰਟਾਈਮ ਲਈ ਘੰਟੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 26-ਏ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਕੰਡਕਟਰ ਨੇ ਦਿਨ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਓਵਰਟਾਈਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਨਵੀਂ ਸਤਲੁਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ "ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵੇਰਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਤਨਖਾਹ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, 'ਉਜਰਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਉਜਰਤ ਸਲਿੱਪਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜ਼ੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਜਾਂ ਉਜਰਤ ਸਲਿੱਪਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਏਂਜੰਟ" ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਰਕਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇ ਨੂੰ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ. ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਸਿਰਫ ਉਜਰਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਉਜਰਤ ਸਲਿੱਪਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

270 ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL. X IV -(1)]

ਨਵੀਂ ਸਤਲੁਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਨਿਯਮ 26 ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਨਖਾਹ ਸਲਿੱਪਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸਾਧਾਰਨ ਵਪਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਜਰਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਉਜਰਤ ਸਲਿੱਪਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਰਾਹਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਤਾਇਆ ਓਵਰਟਾਈਮ। ਅਜਿਹਾ ਨਿਯਮ-ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (i)' ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 26-ਏ ਐਕਟ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

11768 HC 9-5-61—1,000— C., P. ਅਤੇ S., P.b ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦ